

İnsanlığın Ortak Malıdır

"Onlar, harcadıklarında ne israf ne de cimrilik edenlerdir. Onların harcamaları, bu ikisi arası dengeli bir harcamadır." (Furkan, 25/67) Dinimiz, israf ve savurganlığı yasaklarken, aynı zamanda şahsi mülk ve tüml; insanlığın ortak varlığı olan doğal zenginliklerin kullanımı ile ilgili belirleyici öml;nemli ilkeleri de getirir. Eşyanın kullanımındaki yanlışlık dinimizde israf olarak isimlendirilmiştir. İsraf, sadece sahip olduğumuz öml;zel mülkiyetin bilinçsizce tüml;ketilmesi değil, aynı zamanda doğal kaynakların köml;tüml; tüml;ketimini de içccedil;ermektedir. Bu konudaki kural tanımazlık tüml;m bu nimetlerin yaratıcısı ve sahibi olan yüml;ce Rabbimize karşı da bir saygısızlıktır. Düml;nyamızın sahip olduğu kaynakların sınırlı olduğunu bugüml;n her zamankinden daha iyi biliyoruz. Savurganlık ve aşırı tüml;ketim sadece bizleri değil, düml;nyayı kendilerine emanet edeceğimiz gelecek nesilleri de etkileyecektir. Bu nedenle tüml;ketim konusunda bilinçccedil;li ve duyarlı olmak zorundayız. Bilimsel bir gerccedil;ek olan kâccedil;inatın ccceci;ok hassas dengelere sahip olduğu gerccedil;eği, Kur'ân'ın, 1575;1616;1606;1617;1614;1575; 1603;1615;1604;1617;1614; 1588;1614;1609;1618;1569;1613; 1582;1614;1604;1614;1602;1618;1606;1614;1575;1607;1615; 1576;1616;1602;1614;1583;1614;1585;1613; "Şüphesiz, Biz her şeyi bir öml;lccedil;üml;ye göml;re yaratmışızdır" (Kamer, 54/49) buyruğu ile öml;rtüml;şmektedir. Yeryüml;züml;nde bizlere verilmiş olan tasarruf yetkisi göml;z öml;nüml;ne alındığında, bu öml;lccedil;üml;ye dikkat etme ve onu koruma göml;revinin kulluğumuzun bir parccedil;ası olduğu âccedil;ıktır. Ahzâccedil;b suresinin, 1575;1616;1606;1617;1614;1575; 1593;1614;1585;1614;1590;1618;1606;1614;1575; 1575;1618;1604;1575;1614;1605;1614;1575;1606;1614;1577;1614; 1593;1614;1604;1614;1609; 1575;1604;1587;1617;1614;1605;1614;1608;1614;1575;1578;1616; 1608;1614;1575;1618;1604;1575;1614;1585;1618;1590;1616; 1608;1614;1575;1604;1618;1580;1616;1576;1614;1575;1604;1616; 1601;1614;1575;1614;1576;1614;1610;1618;1606;1614; 1575;1614;1606;1618; 1610;1614;1581;1618;1605;1616;1604;1618;1606;1614;1607;16

14;#1575;

#1608;#1614;#1575;#1614;#1588;#1618;#1601;#1614;#1602;#1618;#1606;#1614; #1605;#1616;#1606;#1618;#1607;#1614;#1575;

#1608;#1614;#1581;#1614;#1605;#1614;#1604;#1614;#1607;#1614;#1575;

#1575;#1618;#1604;#1575;#1616;#1606;#1618;#1587;#1614;#1575;#1606;#1615; #1575;#1616;#1606;#1617;#1614;#1607;#1615;

#1603;#1614;#1575;#1606;#1614;

#1592;#1614;#1604;#1615;#1608;#1605;#1611;#1575;

#1580;#1614;#1607;#1615;#1608;#1604;#1575;#1611; "Şüphesiz biz emaneti güklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar onu yüklenmek istemediler, ondan ¸ekindiler. Onu insan yüklendi. ¸nkü o ¸ok zalimdir, ¸ok cahildir.” (Ahzâb, 33/72) ayetinde ifadesini bulan “emanet”in kapsamı i¸erisine, sahibi olduğumuz nimetler yanında doğal kaynakların korunması da girmektedir. Bu nedenle bizzat sahip olduğumuz eşya kadar doğal kaynakların yerinde

kullanılması da son derece önemli bir sorumluluk/emanet bilincini gerektirmektedir. Dinimiz bize genel olarak eşyadan ve ¸evreden faydalanmamıza izin verir, ancak bu faydalanma insana gereksiz/keyfî kullanım hakkını vermez. İsrif ve savurganlık Allah tarafından yasaklanmıştır: #1610;#1614;#1575;#1576;#1614;#1606;#1616;#1609;

#1575;#1614;#1583;#1614;#1605;#1614;

#1582;#1615;#1584;#1615;#1608;#1575;

#1586;#1616;#1610;#1606;#1614;#1578;#1614;#1603;#1615;#1605;#1618;

#1593;#1616;#1606;#1618;#1583;#1614; #1603;#1615;#1604;#1617;#1616;

#1605;#1614;#1587;#1618;#1580;#1616;#1583;#1613;

#1608;#1614;#1603;#1615;#1604;#1615;#1608;#1575;

#1608;#1614;#1575;#1588;#1618;#1585;#1614;#1576;#1615;#1608;#1575;

#1608;#1614;#1604;#1575;#1614;

#1578;#1615;#1587;#1618;#1585;#1616;#1601;#1615;#1608;#1575;

#1575;#1616;#1606;#1617;#1614;#1607;#1615; #1604;#1575;#1614;

#1610;#1615;#1581;#1616;#1576;#1617;#1615;

#1575;#1604;#1618;#1605;#1615;#1587;#1618;#1585;#1616;#1601;#1616;#1610;#1606;#1614; “Ey Âdemoğulları her mescide gidişinizde süslü,

güzel elbiselerinizi üzerinize alın, yiyn i¸in, fakat israf etmeyin.

¸nkü Allah israf edenleri sevmez.”(Arâf, 7/31) ayetinde, yemek ve i¸mek hayatın düzeni i¸in gerekli olan kaynaklardan yararlanmayı ifade etmektedir. Ancak bu yararlanmanın sınırları ¸izilerek, eşyadan istifadenin sürekli bir şekilde olması i¸in yersiz tüketim yasaklanmıştır. Bu nedenle, dünya

nimetlerinden yararlanırken sınırsız ve sorumsuz bir tüketim anlayışıyla hareket edemeyiz.

Aksine, bütün hareketlerimizi ve tüketim anlayışımızı Kur’an’ın

önirdiği şu orta yol ilkesine dayandırmak zorundayız:

#1608;#1614;#1575;#1614;#1578;#1616; #1584;#1614;#1575;

#1575;#1604;#1618;#1602;#1615;#1585;#1618;#1576;#1614;#1609;

#1581;#1614;#1602;#1617;#1614;#1607;#1615;

#1608;#1614;#1575;#1604;#1618;#1605;#1616;#1587;#1618;#1603;#1616;#1610;#1606;#1614; #1608;#1614;#1575;#1576;#1618;#1606;#1614;

#1575;#1604;#1587;#1617;#1614;#1576;#1616;#1610;#1604;#1616;

#1608;#1614;#1604;#1575;#1614;

#1578;#1615;#1576;#1614;#1584;#1617;#1616;#1585;#1618;

#1578;#1614;#1576;#1618;#1584;#1616;#1610;#1585;#1611;#1575; “Bir

de akrabaya, yolcuya hakkını ver. Gereksiz yere de saçip savurma.” (İsrâ, 17/26) اِنَّ
الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا
اِخْوَانَ
الشَّيَاطِينِ وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ
كَفُورًا “Zira böyle saçip savuranlar şeytanın dostlarıdır. Şeytan ise Rabbine karşı çok nankör” (İsrâ, 17/26-27) Sevgili Peygamberimiz de israf hakkındaki örnek tutumunu, abdest alırken bile gerekenden fazla su kullanılmasını mekruh sayarak göstermektedir. Konuyla ilgili olarak nakledilen bir hadis şöyledir:
عَنْ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ
عَمْرٍو،
أَنَّ
رَسُولَ
اللَّهِ ـ
صلّى اللّه
عليه وسلّم ـ
مَرَّ
بِسَعْدٍ
وَهُوَ
يَتَوَضَّأُ
فَقَالَ ‏(مَا
هَذَا
السَّرَفُ ‏)‏.‏
فَقَالَ
أَفِي
الْوُضُوءِ
إِسْرَافٌ
قَالَ ‏(
نَعَمْ
وَإِنْ
كُنْتَ عَلَى
نَهَرٍ جَارٍ
‏)‏.‏ “... Abdullah bin Amr (radiyallahü anhüm)’den:
Şöyle demiştir: (Bir gün) Sa'd abdest alırken Resûlüllah (sallallahü aleyhi ve sellem), onun yanından geçti ve: (Bu israf nedir?) buyurdu. Sa'd de : -Abdestte israf var mı? diye sorunca, Resûlüllah (sallallahü aleyhi ve sellem) : (Akan bir nehir üzerinde bile olsan evet.) (abdestte israf vardır.) buyurdu. " (İbn Mâce, “Tahare", 48) Bu hadis-i şerif, israfın sadece abdest almada fazla su kullanmayla ilgili olmadığını, söz konusu yasağın, kazanılması için emek ve zahmet gerektirmeyen, para harcanmayan bir eşya söz konusu olduğu zaman bile geçerli olduğunu ifade etmektedir. İslam'ın israf ve savurganlığı bu kadar şiddetle yasaklamasının birçok nedeni vardır. Bunlardan sadece şunu düşünmek bile bu yasağın hikmetini anlatmaya yeter:

Dünyada yaşamakta olan yaklaşık 6 milyar civarındaki her bir insanın, sadece bir defaya mahsus olmak üzere eğlence için bir ağa kestiğini, bir hayvanı öldürdüğü veya bir ekmeği pe attığını vs. var sayacak olursak elde edeceğimiz israfın matematik hesabı korkunç; boyutlara ulaşacaktır. Bunun ışığında nehir kenarında abdest alan kişinin suyu dikkatli kullanmasını emreden Hz. Peygamber'in ne kadar anlamlı bir mesaj verdiği daha iyi anlaşılmaktadır. Sonuç olarak, insanlığın ortak malı olan dünyayı korumak onun içinde yaşayanların ortak görevidir. Bu konuda hepimize görevler düşmektedir. Daha iyi bir dünya, daha iyi bir gelecek ve daha güzel bir çevre için hepimiz birbirimize düşen görevlerin bilincinde olmalıyız. Sahip olduğumuz eşyayı, onları yaratan ve bizlere ikram eden yüce Allah'ın bir emaneti olarak rerek kullanmalıyız. ve bir ibadet anlayışı içinde kullanmalıyız. Dr. Seyid Ali TOPAL

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)